

Förslag till rådets förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött

(2001/C 213 E/17)

KOM(2001) 247 slutlig — 2001/0103(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 16 maj 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött har fastställts i ett antal förordningar. Av tydlighetsskäl bör dessa förordningar upphöra att gälla och ersättas med en ny förordning. Bestämmelserna i rådets förordningar (EEG) nr 2644/80 av den 14 oktober 1980 om allmänna regler för intervention i får- och getköttsektorn⁽¹⁾, (EEG) nr 3901/89 av den 12 december 1989 om fastställande av definitionen av de lamm som är uppfödda till tunga slaktkroppar⁽²⁾, (EEG) nr 1323/1990 av den 14 maj 1990 om införande av särskilt stöd för uppfödning av får och getter i vissa mindre gynnade områden inom gemenskapen⁽³⁾, (EEG) nr 3493/90 av den 27 november 1990 om allmänna regler för beviljande av bidrag till får- och getköttproducenter⁽⁴⁾, (EEG) nr 338/91 av den 5 februari 1991 om fastställande av gemenskapens standardkvalitet för färsk och kylda slaktkroppar av får⁽⁵⁾ och rådets förordning (EG) nr 2467/98 av den 3 november 1998 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽⁶⁾ ersätts med nya bestämmelser i denna förordning och de uppräknade förordningarna bör därför upphöra att gälla.

⁽¹⁾ EGT L 275, 18.10.1980, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 375, 23.12.1989, s. 4. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 1266/95 (EGT L 123, 3.6.1995, s. 3).

⁽³⁾ EGT L 132, 23.5.1990, s. 17. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 193/98 (EGT L 20, 27.1.1998, s. 18).

⁽⁴⁾ EGT L 337, 4.12.1990, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 233/94 (EGT L 30, 3.2.1994, s. 9).

⁽⁵⁾ EGT L 41, 14.2.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1278/94 (EGT L 140, 3.6.1994, s. 5).

⁽⁶⁾ EGT L 312, 20.11.1998, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1669/2000 (EGT L 193, 29.7.2000, s. 8).

(2) En gemensam organisation av marknaden för jordbruksprodukter kan utformas på olika sätt, beroende på vilken produkt det är fråga om.

(3) För att uppnå målen i artikel 33 i fördraget, särskilt marknadsstabilitet och en skälig levnadsstandard för den berörda jordbruksbefolkningen, är det nödvändigt att införa vissa åtgärder som underlättar anpassning av utbudet till marknadens krav. Interna marknadsbestämmelser bör införas med bland annat föreskrifter om bidrag till får- och getköttproducenter samt ett system för privat lagring.

(4) Det bidragsbelopp som skall beviljas producenterna måste ta hänsyn till de olika specialiseringarna inom gemenskapens produktionssystem. Bidraget för hongetter bör beviljas producenter i särskilda områden där getter främst föds upp för produktion av getkött och där metoderna för uppfödning av getter och får i stort är desamma.

(5) Bestämmelser bör också införas för betalning av ett tilläggsbidrag till producenter i områden där det praktiskt taget inte finns några alternativ till får- och getproduktionen. Tilläggsbidraget bör endast kunna beviljas producenter som har ett jordbruksföretag där minst 50 % av den yta som används till jordbruk ligger i mindre gynnade områden, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar⁽⁷⁾.

(6) Av administrativa skäl bör det tidigaste datumet för bidragsutbetalning vara budgetårets början. För att få önskad ekonomisk effekt bör bidragen beviljas inom vissa tidsgränser.

(7) Det bör bli möjligt att ändra bidragsbeloppen mot bakgrund av hur produktionen, produktiviteten och marknaderna utvecklar sig.

(8) För att inte stimulera produktionen och öka utgifterna bör de individuella begränsningarna för producenterna bibehållas. Det totala antalet rättigheter till bidrag för varje medlemsstat bör fastställas på grundval av redan fastställda nivåer.

⁽⁷⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

- (9) Nya producenter och befintliga producenter vars individuella tak av olika anledningar inte motsvarar förändrade omständigheter hos besättningarna bör inte undantas från bidragsrättigheter. Därför bör möjligheter ges att använda nationella reserver som fylls på och förvaltas i enlighet med gemenskapens kriterier. Av samma anledning bör överföring av bidragsrättigheter utan överföring av jordbruksföretaget omfattas av regler, enligt vilka en del av de överförda rättigheterna återtas utan kompensationsbetalning och tillförs den nationella reserven.
- (10) För att ge producenterna en möjlighet att minska sin produktion under en begränsad period, bör medlemsstaterna tillåtas bevilja tillfällig överföring av bidragsrättigheter.
- (11) Det bör skapas en koppling mellan känsliga områden eller platser och produktionen av får och getter, i syfte att säkerställa att denna produktion upprätthålls, särskilt i de områden där alternativ saknas.
- (12) Interventionsåtgärder sker i form av stöd till privat lagring, vilket har minst påverkan på den normala avsättningen av produkterna. För att detta stöd skall kunna tillämpas på rätt sätt bör kommissionen hålla sig väl informerad om prisutvecklingen på den gemensamma marknaden för får- och getkött.
- (13) När vissa kriterier för marknadspriserna är uppfyllda bör beslut att bevilja stöd till privat lagring i regel fattas inom ramen för ett anbudsförfarande. Stödet till privat lagring skulle kunna göras mer effektivt genom förutfastställelse av stödbeloppet, när det i brådskande fall är nödvändigt med privat lagring på grund av en särskilt besvärlig marknadssituation i ett eller flera prisnoteringsområden. Det är alltså nödvändigt att bemyndiga kommissionen att tillämpa förfarandet med förutfastställelse av stödbeloppet när en sådan marknadssituation har konstaterats, även om dessa marknadspriskriterier inte är uppfyllda.
- (14) Handelsregleringar som innefattar en ordning med importtullar, bör tillsammans med prisregleringar, bidrag och interventionsåtgärder tjäna till att stabilisera gemenskapens marknad.
- (15) För att kunna uppskatta marknadsutvecklingen bör de behöriga myndigheterna ges möjlighet att kontinuerligt följa handelsutvecklingen och vid behov vidta åtgärder i enlighet med denna förordning. I detta syfte bör det föreskrivas att importlicenser skall utfärdas, vid behov även exportlicenser, samt att säkerhet skall ställas för att garantera det faktiska genomförandet av de transaktioner för vilka dessa licenser begärs.
- (16) För att förhindra eller motverka de negativa effekterna på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa jordbruksprodukter, bör på vissa villkor en tilläggs-tull betalas vid import av en eller flera sådana produkter.
- (17) Kommissionen bör på vissa villkor ges befogenhet att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal, som ingåtts i enlighet med fördraget eller omfattas av andra rådsrättsakter.
- (18) Förutom ovannämnda system bör det, i den mån som krävs för att det systemet skall fungera korrekt och när marknadssituationen så kräver, införas möjlighet att helt eller delvis förbjuda tillämpningen av aktiv eller passiv förädling.
- (19) Systemet med tullar gör det möjligt att avstå från alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser. Dock kan systemet med gemensamma priser och tullar i undantagsfall visa sig vara bristfälligt. I sådana fall bör gemenskapen ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder, i syfte att skydda gemenskapsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma genom att de tidigare importhindren avskaffats. Dessa åtgärder måste överensstämma med gemenskapens skyldigheter, inbegripet dess internationella skyldigheter.
- (20) Åtgärder bör också kunna vidtas om en väsentlig prisökning eller ett större prisfall stör eller hotar att störa gemenskapsmarknaden.
- (21) De restriktioner i den fria rörligheten som uppkommer till följd av åtgärder för att förhindra spridning av djursjukdomar kan skapa svårigheter på marknaden i en eller flera medlemsstater. För att råda bot på sådana situationer kan undantagsåtgärder behöva införas för att stödja marknaden.
- (22) Den inre marknaden, som grundar sig på gemensamma priser, skulle äventyras om vissa stöd beviljades. Därför bör fördragsbestämmelserna om statligt stöd tillämpas på får- och getköttsektorn.

(23) De åtgärder som krävs för att genomföra den här förordningen bör ta hänsyn till gemenskapens skyldigheter, inbegripet dess internationella skyldigheter, målen för den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött samt målen för den gemensamma jordbrukspolitiken enligt artikel 33 i fördraget.

(24) Eftersom åtgärderna som krävs för att genomföra denna förordning är förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, bör de antas i enlighet med förvaltningsförfarandet som föreskrivs i artikel 4 i det beslutet.

(25) Utgifter i samband med att medlemsstaterna fullgör skyldigheter enligt denna förordning omfattas av rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikens ⁽²⁾.

(26) I den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött måste tillbörlig hänsyn tas till målen i både artikel 33 och artikel 131 i fördraget.

(27) Det finns farhågor om får- och getproduktionens miljöeffekter, särskilt i mindre gynnade områden. Kommissionen bör sammanställa en rapport om detta som utgår från gjorda erfarenheter och vid behov även innehåller förslag.

(28) Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 2467/98 till det i denna förordning kan orsaka problem som inte tas upp i denna förordning. För att kunna hantera sådana svårigheter bör kommissionen få möjlighet att vidta övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött skall omfatta regleringar av både handeln och den inre marknaden och täcka följande produkter:

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

	KN-nummer	Beskrivning
a)	0104 10 30	Lamm (upp till ett år gamla)
	0104 10 80	Andra levande får än renrasiga avelsdjur och lamm
	0104 20 90	Andra levande getter än renrasiga avelsdjur
	0204	Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst
	0210 90 11	Kött av får eller get, med ben, saltat eller rimsaltat, torkat eller rökt
b)	0210 90 19	Kött av får eller get, benfritt, saltat eller rimsaltat, torkat eller rökt
	0104 10 10	Levande får – renrasiga avelsdjur
	0104 20 10	Levande getter – renrasiga avelsdjur
	0206 80 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, färska eller kylda, inte avsedda för tillverkning av farmaceutiska produkter
c)	0206 90 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, frysta, inte avsedda för tillverkning av farmaceutiska produkter
	0210 90 60	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, saltade eller rimsaltade, torkade eller röka
d)	ex 1502 00 90	Fetter av får eller getter, andra än sådana enligt nr 1503
	1602 90 72 1602 90 74	Kött och slaktbiprodukter av får eller get, inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade; blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
d)	1602 90 76 1602 90 78	Kött och slaktbiprodukter av får eller get, beredda eller konserverade på annat sätt.

AVDELNING I

INRE MARKNADEN

Artikel 2

För att uppmuntra initiativ från handeln och gemensamma handelsorganisationer i syfte att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens krav får följande gemenskapsåtgärder vidtas för de produkter som anges i artikel 1:

a) Åtgärder för att förbättra uppfödning av får och getter.

b) Åtgärder för att stödja en förbättring av produktions-, förädlings- och marknadsorganisationen.

c) Åtgärder för att förbättra kvaliteten.

d) Åtgärder för att möjliggöra upprättandet av kort- och långsiktiga prognoser baserade på utnyttjade produktionsmedel.

- e) Åtgärder för att lättare kunna följa utvecklingen av marknadspriserna.

Allmänna regler avseende dessa åtgärder skall antas i enlighet med artikel 37.2 i fördraget.

KAPITEL I

DIREKTA UTBETALNINGAR

Artikel 3

I denna avdelning avses med

- a) *tacka*, får av honkön som har lammat minst en gång eller är minst ett år,
- b) *honget*, get av honkön som har fått killingar minst en gång eller är minst ett år.

Avsnitt 1

Bidrag för tackor och hongetter

Artikel 4

1. En producent som håller tackor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (tackbidrag).

2. En producent som håller hongetter på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (getbidrag). Detta bidrag skall beviljas producenter i särskilda områden där produktionen uppfyller följande båda villkor:

— getuppföringen har som huvudsakligt syfte att producera getkött

— metoderna för får- och getuppföring är snarlika.

En förteckning över sådana områden skall upprättas enligt förfarandet i artikel 24.2.

3. Tackbidraget och getbidraget skall beviljas i form av en årlig utbetalning per stödberättigande djur, kalenderår och producent inom ramen för individuella tak. Antalet djur för vilka en bidragsansökan lämnas in skall uppgå till minst 10.

4. Bidragsbeloppet per tacka skall vara 21 euro. För producenter som saluför fårmjolk eller produkter av fårmjolk skall bidraget per tacka vara 16,8 euro.

5. Bidragsbeloppet per honget skall vara 16,8 euro.

6. Närmare föreskrifter om tillämpningen av denna artikel skall antas i enlighet med artikel 24.2.

Avsnitt 2

Tilläggsbidrag

Artikel 5

1. I områden där det praktiskt taget saknas alternativ till får- eller getproduktion skall tilläggsbidrag utbetalas. Medlemsstaterna skall fastställa dessa områden. Tilläggsbidraget skall hur som helst endast beviljas producenter vars jordbruksföretag (endast de delar som används för jordbruk) till minst 50 % ligger i mindre gynnade områden enligt definitionen i förordning (EG) nr 1257/1999.

2. Tilläggsbidraget skall också beviljas producenter som tillämpar växling av betesområde under följande förutsättningar:

a) Minst 90 % av de djur för vilka bidrag betalas ut betar under minst 90 dagar i följd i ett stödberättigande område enligt punkt 1.

b) Jordbruksföretagets huvudbyggnad ligger i ett väldefinierat geografiskt område där medlemsstaten fastställt att växling av betesområde är en traditionell metod för får- eller getuppföring och där det är nödvändigt att djuren förflyttas på grund av otillräcklig fodertillgång under tiden för växling av betesområde.

3. Tilläggsbidraget skall vara 7 euro per tacka och honget. Det skall beviljas på samma villkor som de som gäller för beviljande av tack- och getbidrag.

4. Närmare föreskrifter om tillämpningen av denna artikel skall antas i enlighet med artikel 24.2.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 6

Bidragen skall utbetalas till producenterna på grundval av det antal tackor eller hongetter som producenten hållit på sitt jordbruksföretag under en minimiperiod, vilken skall fastställas i enlighet med artikel 24.2.

Betalningarna skall ske så snart som kontroller har genomförts enligt förordning (EEG) nr 3508/92 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen ⁽¹⁾, dock tidigast den 16 oktober det kalenderår som bidragsansökan gäller, och senast den 30 juni följande kalenderår.

⁽¹⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1593/2000 (EGT L 182, 21.7.2000, s. 4).

Artikel 7

Med hänsyn till utvecklingen av produktionen, produktiviteten och marknaden får bidragsbeloppen ändras i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

Avsnitt 4

Individuella tak

Artikel 8

1. Den 1 januari 2002 skall det individuella taket per producent enligt punkt 2 och 3 motsvara det antal bidragsrättigheter som denne innehade den 30 december 2001 i enlighet med gällande gemenskapsregler.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att summan av bidragsrättigheter på deras territorium från och med den 1 januari 2002 inte överskrider de nationella tak som anges i bilaga I och att de nationella reserver som anges i artikel 10 kan bibehållas.

3. Om den justering som avses i punkt 2 kräver en minskning av de individuella tak som innehas av producenter, skall den göras utan kompensationsbetalning och beslutas om enligt objektiva kriterier, som särskilt skall innefatta

- a) den takt i vilken producenterna har använt sina individuella tak under de tre referensåren före år 2000,
- b) särskilda naturliga omständigheter eller tillämpningen av sanktioner, som resulterar i utebliven eller nedsatt utbetalning av bidraget under åtminstone ett referensår,
- c) ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att betalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situation som fastställts under de föregående åren.

4. Har bidragsrättigheter dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som anges i punkt 2, skall de upphävas.

5. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med artikel 24.2.

Artikel 9

1. Om en producent säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag, får denne överlåta alla sina bidragsrättigheter till den som övertar jordbruksföretaget.

2. Utan att producenten överlåter sitt jordbruksföretag får denne även, helt eller delvis, överlåta sina rättigheter till andra producenter.

Överlåts inte företaget utan bara bidragsrättigheter, skall en del (högst 15 %) av de överlåtna rättigheterna utan kompensation och för gratisutdelning återlämnas till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget.

En medlemsstat får föreskriva antingen att överlåtelsen av rättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretaget utförs direkt mellan producenterna eller att den utförs via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får vidta de åtgärder som krävs för att undvika att bidragsrättigheter flyttas från känsliga områden eller regioner, där fårproduktion är särskilt viktig för den lokala ekonomin.

4. Före en tidpunkt som medlemsstaterna skall fastställa får de tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som producenten inte själv har för avsikt att använda.

5. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med artikel 24.2.

Dessa tillämpningsföreskrifter får särskilt avse

- a) bestämmelser vilka möjliggör för medlemsstaterna att lösa de särskilda problem som uppstår i samband med att bidragsrättigheter överläts av producenter som inte äger den mark där deras jordbruksföretag är beläget, och
- b) särskilda föreskrifter om minsta tillåtna delöverlåtelse.

Artikel 10

1. Varje medlemsstat skall ha en nationell reserv av bidragsrättigheter.

2. Bidragsrättigheter som dras in enligt artikel 9.1 eller andra gemenskapsbestämmelser skall överföras till den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna skall använda sina nationella reserver för att inom dessas gränser tilldela bidragsrättigheter, särskilt till nystartare, unga jordbrukare och andra prioriterade producenter.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med artikel 24.2.

KAPITEL II

PRIVAT LAGRING

Artikel 11

1. Kommissionen får besluta att bevilja stöd för privat lagring om marknadsläget är särskilt svårt i ett eller flera prisnoteringsområden. Med prisnoteringsområde avses

— Storbritannien,

— Nordirland,

— alla andra medlemsstater var för sig.

Stödet skall ges inom ramen för ett anbudsförfarande.

Stöd kan emellertid beviljas inom ramen för ett förutfastställd förfarande, om det i brådskande fall är nödvändigt med privat lagring.

2. Tillämpningsföreskrifter skall antas för denna artikel och beslut om att bevilja stöd för privat lagring skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 12

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som avses i artikel 1 kan det krävas att en importlicens respektive en exportlicens skall läggas fram.

Import- och exportlicenser skall gälla i hela gemenskapen.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artikel 15.

Ett villkor för utfärdandet av sådana licenser kan vara att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Undantaget force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Förteckningen över vilka produkter som förutsätter exportlicens, licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med artikel 24.2.

Artikel 13

Tullsatserna i Gemensamma tulltaxan skall tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 14

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull tas ut vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i Gemensamma tulltaxan, om de villkor uppfylls som kommissionen fastställer i enlighet med punkt 4, dock inte om det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. En tilläggsimporttull får tas ut, om import sker till ett pris som understiger det som gemenskapen anmält till Världshandelsorganisationen ("utlösande pris").

De kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall få tas ut skall i första hand fastställas på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

Under ett år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå får en tilläggsimporttull tas ut, om importvolymen överskrider marknadstillträdesnivån, definierad som importens andel i procent av de föregående tre årens motsvarande inhemska konsumtion ("utlösande volym").

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull enligt punkt 2 första stycket skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall därför kontrolleras mot produktens representativa priser på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 24.2. I sådana tillämpningsföreskrifter skall särskilt anges de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut.

Artikel 15

1. Tullkvoter för de produkter som anges i artikel 1, vilka följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets akter, skall öppnas och förvaltas i enlighet med de tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med artikel 24.2.

2. Kvoter skall förvaltas med en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

a) En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer ("först till kvarn"-principen).

b) En metod enligt vilken kvoterna fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna i inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").

- c) En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden traditionella/nya mönster).

Andra lämpliga metoder får godkännas. De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. I förekommande fall skall de antagna förvaltningsmetoderna lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet av att säkra jämvikten på nämnda marknad.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall

- a) innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vid behov på lämpligt sätt fördelade över året,

b) ange vilken förvaltningsmetod som skall användas,

c) i förekommande fall innehålla bestämmelser om garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung, och, i förekommande fall, upprätthållandet av traditionella handelsmönster,

d) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i c), och

e) villkoren för att utfärda importlicenser samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 16

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för produkterna enligt artikel 1 skall fungera korrekt, får rådet på förslag av kommissionen, och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 37.2 i fördraget, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av förfarandet för aktiv eller passiv förädling i samband med produkterna enligt artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår och är utomordentligt akut, och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas till följd av förfarandet för aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut inom en vecka från det att begäran mottogs.

3. En medlemsstat får inom en vecka från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut.

Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 17

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkterna enligt artikel 1. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

a) Uttag av en avgift som har samma verkan som tull.

b) Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 18

1. Om importen eller exporten skulle påverka marknaden i gemenskapen för en eller flera av produkterna enligt artikel 1 eller skulle hota den med allvarliga störningar som kan äventyra förverkligandet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om situationen enligt punkt 1 uppstår skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut om denna begäran inom tre arbetsdagar från och med mottagandet.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det kan med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva åtgärden.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av gemenskapens skyldigheter, inbegripet dess internationella skyldigheter.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 19

Medlemsstaterna skall registrera priserna på får samt på fårkött enligt bestämmelser som kommissionen skall fastställa i enlighet med artikel 24.2.

Artikel 20

1. Om en väsentlig prisökning eller ett större prisfall noteras på gemenskapsmarknaden och denna situation troligen kommer att kvarstå och därmed störa eller hota att störa gemenskapsmarknaden, får nödvändiga åtgärder vidtas enligt artikel 24.2.

2. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel, i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Artikel 21

För att ta hänsyn till de begränsningar i den fria rörligheten för varor som kan bli följden av åtgärder för att hindra spridning av djursjukdomar, får undantagsåtgärder i syfte att stödja den marknad som berörs av sådana begränsningar vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2, men bara i den utsträckning och för den period som ovillkorligen krävs för att stödja den marknaden.

Artikel 22

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som avses i artikel 1 i denna förordning.

Artikel 23

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som är nödvändig för att genomföra denna förordning.

Bestämmelser för överlämnande och distribution av sådan information skall antas i enlighet med artikel 24.2.

Artikel 24

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, Förvaltningskommittén för får och getter, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna punkt, skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

Artikel 25

Kommittén får ta upp varje annan fråga som dess ordförande hänskjuter till den, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädare för medlemsstaterna.

Artikel 26

Åtgärder för att lösa särskilda praktiska problem skall antas i enlighet med artikel 24.2.

Om de är motiverade, får sådana åtgärder avvika från vissa delar av den här förordningen.

Artikel 27

Förordning (EG) nr 1258/1999 och genomförandebestämmelser för denna skall gälla för de utgifter som medlemsstaterna ådragit sig i samband med att de uppfyllt sina förpliktelser enligt den här förordningen.

Artikel 28

Vid tillämpningen av denna förordning skall vederbörlig hänsyn tas till målen i både artikel 33 och artikel 131 i fördraget.

Artikel 29

Till den 31 december 2005 skall kommissionen till rådet och parlamentet rapportera om får- och getuppfödningens miljökonsekvenser, särskilt i mindre gynnade områden, och om stödordningens effekter. Vid behov skall rapporten även innehålla förslag. Rapporten skall särskilt beakta medlemsstaternas rapporter om genomförandet av åtgärder enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1259/1999.

Artikel 30

Förordningarna (EEG) nr 2644/80, (EEG) nr 3901/89, (EEG) nr 1323/90, (EEG) nr 3493/90, (EEG) nr 338/91 och (EG) nr 2467/98 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till nämnda förordningar skall tolkas som hänvisning till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 31

De åtgärder som krävs för att underlätta övergången från bestämmelserna i de förordningar som avses i artikel 30 till dem som fastställs genom den här förordningen skall antas i enlighet med artikel 24.2.

Artikel 32

1. Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

3. Förordningarna (EEG) nr 2644/80, (EEG) nr 3901/89, (EEG) nr 1323/90, (EEG) nr 3493/90, (EEG) nr 338/91 och (EG) nr 2467/98 skall fortsätta att tillämpas för regleringsåren 2000 och 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

*BILAGA 1***INDIVIDUELLA RÄTTIGHETER TILL BIDRAG FÖR TACKOR OCH GETTER**

Medlemsstat	Rättigheter (x 1 000)
België/Belgique	70
Danmark	104
Deutschland	2 432
Ellas	11 023
España	19 580
France	7 842
Ireland	4 956
Italia	9 575
Luxembourg	4
Nederland	930
Österreich	206
Portugal	2 690
Suomi/Finland	80
Sverige	180
United Kingdom	19 492
Totalt	79 164

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1323/90 Artikel 1	Denna förordning Artikel 5
Förordning (EG) nr 3493/90 Artikel 1.1 Artikel 1.2 Artikel 1.3 Artikel 1.4 Artikel 1.5 Artikel 2 Artikel 3 Artikel 4	Denna förordning — — — Artikel 3 a Artikel 3 b Artikel 5 — —
Förordning (EG) nr 2467/98 Artikel 1 Artikel 2 Artikel 3 Artikel 4 Artikel 5.1 Artikel 5.2, 5.3 Artikel 5.4 Artikel 5.5 Artikel 5.6 Artikel 5.7, 5.8, 5.9, 5.10 Artikel 6.1–6.3 Artikel 6.4 a Artikel 6.4 b Artikel 6.4 c Artikel 6.4 d Artikel 6.4 e Artikel 6.4 f Artikel 6.5 Artikel 6.6 Artikel 7 Artikel 8 Artikel 9 Artikel 10 Artikel 11 Artikel 12 Artikel 13 Artikel 14 Artikel 15 Artikel 16 Artikel 17 Artikel 18 Artikel 19 Artikel 20 Artikel 21 Artikel 22 Artikel 23 Artikel 24 Artikel 25 Artikel 26 Artikel 27 Artikel 28	Denna förordning Artikel 1 Artikel 2 — Artikel 19 Artikel 4.1 Artikel 4.4 — Artikel 4.2 Artikel 6 — — — Artikel 9.1, 9.2 Artikel 9.2, 9.3 Artikel 9.4 — Artikel 9.5 — — Artikel 10 — — Artikel 8.2 — Artikel 11 — Artikel 12 Artikel 13 Artikel 14 Artikel 15 Artikel 16 Artikel 17 Artikel 18 Artikel 21 Artikel 22 Artikel 23 Artikel 24 — Artikel 25 Artikel 28 —